

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. maijā**(Lieta C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 4. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. Patakia un H. Stovlbaek, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisija prasījumi Tiesai ir šādi:

1. konstatēt, ka Francijas Republika, attiecībā uz tūristu gida profesiju nepilnīgi transponējot Direktīvu 89/43/EEK⁽¹⁾ un Direktīvu 92/51/EEK⁽²⁾, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas un Eiropas Kopienu dibināšanas līgums.
2. piespriest Francijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Francijas tiesību akti, kas piemērojami tūristu gida profesijai, neparedz diplomu atzīšanas procedūru atbilstoši Direktīvai 89/48/EEK un 92/51/EEK.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/48/EEK (1988. gada 21. decembris) par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 24.01.1989., 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīvas 92/51/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai (OV L 209, 24.07.1992., 25. lpp.).

Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 7. maijā**(Lieta C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 7. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Spānijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv D.G. Rozet, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka nepieņemot tiesību normas, kas skaidri paredzētu, ka Spānijas civildienests no ekonomiskā viedokļa atzīst citas dalībvalsts valsts pārvaldē sniegtos pakalpojumus, Spānijas Karaliste nav izpildījusi prasības, ko tai uzliek EK līguma 39. pants un 7. pants Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) Nr. 1612/68⁽¹⁾ par darbaspēka pārvietošanās brīvību Kopienā;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Tiesas judikatūru EK līguma 39. pants un 7. pants Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) Nr. 1612/68 par darbaspēka pārvietošanās brīvību Kopienā uzliek dalībvalstīm pienākumu, nosakot pieeju, klasifikāciju un darba stāžu savā civildienestā, ņemt vērā Kopienas pilsoņu darba stāžu un profesionālo pieredzi, kas ir iegūta citas dalībvalsts pārvaldē. Spānijas tiesību normas nesatur noteikumu, kas ar nepieciešamās juridiskās drošības palīdzību, no ekonomiskā viedokļa garantētu citas dalībvalsts valsts pārvaldē sniegto pakalpojumu atzīšanu.

⁽¹⁾ OV L 257, 1968., 2. lpp.